

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: door de vaststelling van het bestreden besluit heeft EFSA gehandeld in strijd met artikel 4, lid 4, van het Verdrag van de Verenigde naties betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden van 25 juni 1998 (hierna: „Verdrag van Aarhus”), zoals goedgekeurd bij besluit 2005/370/EG van de Raad van 17 februari 2005, en in strijd met artikel 6, lid 1, van verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus op de communautaire instellingen en organen (hierna: „Aarhus verordening”) en artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie. In het bestreden besluit heeft EFSA in strijd met die bepalingen niet erkend dat de verplichting bestond om in de aangevraagde documenten opgenomen informatie betreffende de emissies in het milieu bekend te maken.
2. Tweede middel: door de vaststelling van het bestreden besluit heeft EFSA gehandeld in strijd met artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001 en met haar verplichting om bij haar handelen uit te gaan van een met het Verdrag van Aarhus in overeenstemming zijnde uitlegging van de weigeringsgrond die in artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001 op basis van artikel 4, lid 4, van het Verdrag van Aarhus is neergelegd.

Beroep ingesteld op 10 oktober 2014 — Tri Ocean Energy/Raad

(Zaak T-719/14)

(2014/C 448/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Tri Ocean Energy (Cairo, Egypte) (vertegenwoordigers: P. Saini, QC, B. Kennelly, Barrister, en N. Sheikh, Solicitor)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsbesluit 2014/678/GBVB van de Raad van 26 september 2014 tot uitvoering van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië en uitvoeringsverordening (EU) nr. 1013/2014 van de Raad van 26 september 2014 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, nietig verklaren, voor zover zij verzoekster betreffen;
- verweerder verwijzen in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: de Raad heeft verzuimd het vereiste voor plaatsing op een lijst in acht te nemen, te weten dat de betrokken persoon „verantwoordelijk was voor de gewelddadige repressie tegen de burgerbevolking in Syrië”, een persoon was die „baat heeft bij of steun verleent aan het regime” of een persoon die banden met een dergelijke persoon heeft. De Raad heeft niet aangetoond dat de tegen de betrokken entiteit aangevoerde redenen gegrond waren.

2. Tweede middel: de Raad heeft verzoeksters rechten van verdediging en haar recht op effectieve rechterlijke bescherming geschonden. Verzoekster heeft op geen enkel ogenblik „bewijzen of serieuze en geloofwaardige aanwijzingen” of „bewijs en concrete inlichtingen” gekregen die de vaststelling van beperkende maatregelen jegens haar rechtvaardigen, zoals in de rechtspraak van het Gerecht is vereist.
3. Derde middel: de Raad heeft de plaatsing van verzoekster op een lijst onvoldoende gemotiveerd.
4. Vierde middel: de Raad heeft verzoeksters grondrecht op eigendom en op haar goede naam ernstig geschonden. De beperkende maatregelen zijn opgelegd zonder behoorlijke waarborgen die verzoekster in staat moeten stellen haar zaak voor de Raad toe te lichten. De Raad heeft niet aangetoond dat de zeer ernstige schending van verzoeksters eigendomsrecht gerechtvaardigd en evenredig is. Die schending gaat verder dan een financiële impact en heeft ook haar goede naam geschaad.
5. Vijfde middel: de Raad heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt. Anders dan in de enige reden voor haar plaatsing op de lijst is aangevoerd, is er geen informatie of bewijs beschikbaar waaruit blijkt dat verzoekster daadwerkelijk „steun aan het Syrische regime” heeft verleend en baat bij het regime heeft gehad. De Raad heeft tevens verzoekster ten onrechte aangeduid als „Tri Ocean Trading a.k.a. Tri-Ocean Energy”, waarbij de indruk wordt gewekt dat het eenzelfde rechtspersoon betreft. Verzoekster is een afzonderlijke onderneming, die onderscheiden is van Tri Ocean Trading.

Beroep ingesteld op 24 oktober 2014 — Gazprom Neft/Raad

(Zaak T-735/14)

(2014/C 448/44)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Gazprom Neft OAO (Sint Petersburg, Rusland) (vertegenwoordigers: L. Van den Hende en S. Cogman, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van artikel 4 van besluit 2014/512/GBVB van de Raad van 31 juli 2014;
- nietigverklaring van artikel 3 en van leden 3 en 4 van artikel 4 van verordening (EU) nr. 833/2014 van de Raad van 31 juli 2014; en
- verwijzing van de Raad in de kosten van verzoekende partij in onderhavige zaak.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekende partij voert drie middelen aan ter ondersteuning van haar beroep.

1. Eerste middel: schending van artikel 296 VWEU.

- Verzoekende partij stelt, dat het bestreden GBVB besluit en de bestreden verordening ontoereikend gemotiveerd zijn en bijgevolg in strijd zijn met artikel 296 VWEU.